

gemenskapen eller för dess räkning, av artikel 5.1 i förordning (EG) nr 1406/2002 enligt vilken Byrån är ett gemenskapsorgan, och av artikel 225 EG enligt vilken förstainstansrätten ska ha behörighet att som första instans pröva och avgöra ärenden som anges i artikel 238 EG.

Sökanden yrkar vidare att domstolen fastställer att Vårdlandsavtalet är ett folkrättsligt instrument inom ramen för gemenskapsrätten, som är bindande för de portugisiska myndigheterna och som inte kan ändras unilateralt. Sökanden yrkar att domstolen fastställer att underlåtenheten att handlägga ansökningar om registrering av motorfordon för anställda vid EMSA strider mot bestämmelserna i Protokoll och att domstolen fastställer att de portugisiska myndigheterna är skyldiga att implementera aktuella bestämmelser i Protokoll inom rimlig tid. Slutligen yrkar sökanden att domstolen fastställer att Vårdlandsavtalet inte får tolkas så, att anställda vid EMSA inte åtnjuter åtminstone de rättigheter avseende fordonsregistrering som andra EU-medborgare har när de flyttar sitt hemvist till Portugal.

- (<sup>1</sup>) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).
- (<sup>2</sup>) Offentliggjort i Portugals officiella tidning, nr 224 av den 22 september 2004 s. 6073, tillgänglig på EMSA:s hemsida: [http://www.emsa.europa.eu/Docs/legis/protocol %20pt %20government %20and %20emsa.pdf](http://www.emsa.europa.eu/Docs/legis/protocol%20pt%20government%20and%20emsa.pdf)

**Överklagande ingett den 5 maj 2008 av Europeiska gemenskapernas kommission av den dom som personaldomstolen meddelade den 21 februari 2008 i mål F-31/07, Putterie-De-Beukelaer mot kommissionen**

**(Mål T-160/08 P)**

(2008/C 183/45)

Rättegångsspråk: franska

#### Parter

Klagande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. Berardis-Kayser och K. Herrmann)

Övrig part i målet: Françoise Putterie-De-Beukelaer (Bryssel, Belgien)

#### Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att förstainstansrätten ska

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till personaldomstolen, och

— förklara att beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

#### Grunder och huvudargument

Kommissionen yrkar genom förevarande överklagande upphävande av personaldomstolens dom av den 21 februari 2008 i mål F-31/07, Putterie-De-Beukelaer mot kommissionen, genom vilken personaldomstolen ogiltigförklarade Françoise Putterie-De-Beukelaers karriärutvecklingsrapport för perioden den 1 januari–31 december 2005 i den mån som sökandens potential att utöva uppgifter som är hänförliga till kategori B\* inte erkänns.

Till stöd för sitt överklagande åberopar kommissionen som enda grund att personaldomstolen har åsidosatt principerna avseende omfattningen av den prövning som gemenskapsdomstolen kan företa på eget initiativ och förbudet att döma utöver vad som yrkats av parterna (*ultra petita*).

Kommissionen anser att personaldomstolen inte hade rätt att på eget initiativ pröva en grund angående den angripna rättsaktens rättsenlighet i materiellt hänseende, närmare bestämt grunden att kommissionen har missbedömt tillämpningsområdet för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna och artikel 10.3 i bilaga XIII till förutnämnda föreskrifter, eftersom materiella grunder inte är rättegångshinder som inte kan avhjälpas.

I andra hand gör kommissionen gällande att i den del som punkterna 75 och 76 i domskälen till den överklagade domen skulle kunna anses som fristående från grunden angående den angripna rättsaktens rättsenlighet i materiellt hänseende och anses som en separat grund som baseras på bristande behörighet hos den institution som antagit den angripna rättsakten, har personaldomstolen åsidosatt kommissionens rätt till försvar eftersom kommissionen inte hörts i denna del enligt artikel 77 i personaldomstolens rättegångsregler.

**Talan väckt den 6 maj 2008 – Ivanov mot kommissionen**

**(Mål T-166/08)**

(2008/C 183/46)

Rättegångsspråk: franska

#### Parter

Sökande: Vladimir Ivanov (Boulogne Billancourt, Frankrike) (ombud: advokaten F. Rollinger)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- förklara att kommissionen har ett skadeståndsansvar för att ha åsidosatt principerna om öppenhet, god förvaltningssed, icke-diskriminering och likabehandling vid det rekryteringsförfarande som följde efter meddelandet om lediga tjänster avseende tjänsten som "Rådgivare inför utvidgningen och politisk föredragande", baserad i Sofia, i maj år 2003,
- förplikta kommissionen att på grundval av artikel 288 andra stycket i Fördraget om upprättade av Europeiska gemenskapen, ersätta den skada som sökanden har lidit,
- därför förplikta svaranden att utge ett belopp om 180 000 euro i skadestånd till sökanden för den skada som sökanden har lidit,
- därtill förplikta svaranden att utge ett belopp om 10 000 euro i skadestånd för den ideella skada som sökanden har lidit och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

År 2003 sökte sökanden en tjänst som lokalt anställd såsom "Rådgivare inför utvidgningen" i Sofia. Hans ansökan avslogs under den inledande urvalsfasen på grund av hans dubbla fransk-bulgariska nationalitet. Den lediga tjänsten kunde endast tillsättas av en sökande som var medborgare i en medlemsstat.

Under rekryteringsförfarandet och efter att sökandens ansökan avslogs försökte sökanden förgäves få en mer utförlig från kommissionen avseende förfarandet och motiven till att han ansökan hade avslagits. Han överlämnade sedan ett klagomål till Europeiska ombudsmannen som kom fram till att kommissionen hade hanterat ärendet felaktigt, åsidosatt principen om icke-diskriminering eller likabehandling.

I förevarande talan yrkar sökanden att förstainstansrätten ska förklara att kommissionen har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar för att ha åsidosatt principerna om öppenhet, god förvaltningssed, icke-diskriminering och likabehandling vid rekryteringsförfarandet i fråga.

**Talan väckt den 13 maj 2008 – DEI mot kommissionen**

(Mål T-169/08)

(2008/C 183/47)

Rättegångsspråk: grekiska

**Parter**

Sökande: Dimosia Epichirisi Ilektrismou A.E. (Aten, Grekland)  
(ombud: advokaten P. Anestis)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

**Sökandens yrkanden**

Sökanden yrkar att förstainstansrätten ska

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Grunder och huvudargument**

Sökanden väcker talan om att förstainstansrätten ska ogiltigförklara kommissionens beslut C(2008) 824 slutlig av den 5 mars 2008 om Republiken Greklands beviljande och upprätthållande av Dimosia Epichirisi Ilektrismous rättigheter till utvinning av brunkol.

Sökanden gör gällande följande grunder för sin talan.

Sökanden gör för det första gällande att svaranden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 86.1 EG jämförd med artikel 82 EG, och att det var fråga om en uppenbart oriktig bedömning.

Enligt sökanden gjorde svaranden för det första fel när den definierade de relevanta marknaderna, för det andra när den tillämpade teorin om utvidgning av en dominerande ställning, då den inte beaktade den omständigheten att utvidgningen, även vad beträffar offentliga företag, ska grundas på statliga åtgärder genom vilka särskilda eller exklusiva rättigheter beviljas. Svaranden gjorde för det tredje fel, eftersom den grekiska lagstiftning på grundval av vilken sökanden har erhållit rättigheter till utvinning av brunkol, inte leder till en situation med olika möjligheter till nackdel för konkurrenterna, och för det fjärde eftersom nämnda lagstiftning inte innebär att sökandens dominerande ställning på elmarknaden i grossistledet bibehålls eller förstärks. För det femte anser sökanden att svaranden gjorde en uppenbart oriktig bedömning när den underlät att beakta den senaste utvecklingen på den grekiska elmarknaden, vilken var av stor betydelse för att kunna konstatera att det inte föreligger något åsidosättande.

Som andra grund för ogiltigförklaring anför sökanden att svaranden inte iakttog bestämmelserna om motiveringsskyldigheten som följer av artikel 253 EG, när den antog det ifrågasatta beslutet.